

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
162/14. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2014. december 2.

A C-148/13–C-150/13. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet
A, B, C kontra Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

A Bíróság tisztázza, hogy a nemzeti hatóságok milyen módokon értékelhetik a menedékkérők homoszexuális irányultságának hihetőségét

A 2004/83 irányelv a harmadik országok állampolgárainak menekültként való elismerésének feltételeire vonatkozó minimumszabályokat, a 2005/85 irányelv pedig a menedékkérők jogainak meghatározásával a menedékkérő iránti kérelmek vizsgálatára irányuló eljárásokat állapítja meg.¹

A, B és C harmadik országbeli állampolgárok mind menedékkérő iránti kérelmet nyújtottak be Hollandiában, arra hivatkozva, hogy származási országukban félnek az üldöztetéstől homoszexualitásuk miatt. Az illetékes hatóságok azonban kérelmeiket elutasították azon okból, hogy a szexuális irányultságuk nem volt megállapítható.

A három kérelmező e határozatok ellen fellebbezéssel élt. Eljárása során a Raad van State (Államtanács, Hollandia) részéről kérdések merültek fel azon esetleges korlátok kapcsán, amelyeket az uniós jog a menedékkérők szexuális irányultsága ellenőrzésének szab. Ugyanis megítélése szerint önmagában az a tény, hogy kérdéseket tesznek fel a menedékkérőnek, sértheti bizonyos mértékig az Európai Unió Alapjogi Chartája által biztosított jogokat.

A Bíróság mai ítéletében előzetesen megjegyzi, hogy a menedékkérőnek a szexuális irányultságára vonatkozó nyilatkozatai a kérelem vizsgálatára irányuló eljárásnak csupán a kiindulópontjai, és szükséges lehet azok megerősítése.

Mindazonáltal e nyilatkozatok és a menedékkérő iránti kérelmek alátámasztására benyújtott bizonyítékok illetékes hatóságok általi értékelési módjai meg kell, hogy feleljenek az uniós jognak és különösen a Charta által biztosított alapvető jogoknak, úgymint az emberi méltóság tiszteletben tartásához való jognak, valamint a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jognak.

Egyébiránt ennek az értékelésnek egyedinek kell lennie, és figyelembe kell vennie a kérelmező egyéni helyzetét, valamint személyes körülményeit (ideértve az olyan tényezőket is, mint a háttér, a neme és az életkora), annak megállapítása érdekében, hogy a vele szemben elkövetett cselekmények vagy azon cselekmények, amelyeket vele szemben elkövethetnek, üldöztetésnek, illetve súlyos sérelemnek minősülnek-e.

Ilyen körülmények között a Bíróság az alábbi útbaigazításokat adja a nemzeti hatóságok általi értékelési módok tekintetében.

Először is, a menedékkérő iránti kérelmeknek kizárólag a homoszexuálisokhoz kötődő sztereotipikus fogalmak alapján történő értékelése nem teszi lehetővé, hogy a hatóságok figyelembe vegyék az érintett kérelmező egyéni és személyes körülményeit. Az, hogy a

¹ A harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről [helyesen: feltételeire] és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv (HL L 304., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 7. kötet, 96. o.) és a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-i 2005/85/EK tanácsi irányelv (HL L 326., 13. o.).

menedékkérő nem képes válaszolni ilyen kérdésekre, önmagában tehát nem elégséges indok a kérelmező hitelessége hiányának a megállapításához.

Másodszor, noha a nemzeti hatóságok adott esetben alappal tehetnek fel kérdéseket a menedékkérő állítólagos szexuális irányultságára vonatkozó tények és körülmények értékelése érdekében, az e kérelmező szexuális szokásainak részleteire vonatkozó kérdések ellentétesek a Charta által biztosított alapvető jogokkal, különösen a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való joggal.

Harmadszor, ami a nemzeti hatóságok azon lehetőségét illeti, hogy amint azt egyes menedékkérők ajánlották, e személyek homoszexualitásának bizonyítása érdekében elfogadják homoszexuális cselekmények végzését, illetve azt, hogy e személyek esetleges „teszteknek” vessék alá magukat, továbbá azt, hogy az intim cselekményeikről készült videofelvételekhez hasonló bizonyítékokat szolgáltatassanak, a Bíróság hangsúlyozza, hogy azonkívül, hogy az ilyen bizonyítékoknak nincsen feltétlenül bizonyító erejük, azok sértik az emberi méltóságot, amelynek tiszteletben tartását a Charta biztosítja. Ezenfelül az ilyen típusú bizonyíték engedélyezése vagy elfogadása ösztönzőleg hatna más kérelmezőkre, és számukra *de facto* ilyen bizonyítás előírásához vezetne.

Negyedszer, figyelembe véve valamely személy magánszférájára és különösen a szexualitására vonatkozó adatok kényes jellegét, nem lehet e személy hitelességének hiányát kizárólag azon tény alapján megállapítani, hogy eleinte – mivel nem kívánta életének intim részleteit feltárni – nem nyilatkozott a homoszexualitásáról.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106